

JOOSEF JA VELJET TAPAAVAT

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

- a) Missä kertomus tapahtui = Egyptissä
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Nyt on kulunut jo 20 vuotta siitä, kun veljet möivät Joosefin orjaksi, mutta selvittämätön rikos ei ollut unohtunut. Se vaivasi yhä veljien mieltä.

- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Joosef ja hänen isänsä, Jaakob sekä veljensä (muut paitsi Benjamin).
Ruuben ja Simeon mainitaan erikseen.

- d) Vieraat termit

Vakooja = vakoilija = luvaton tiedustelija

2. Itse kertomus Raamatusta

1. Moos. 41: 53 – 57 ja 42: 1 – 38

Ne seitsemän viljavuotta, jotka tulivat Egyptin maahan, kuluivat loppuun. Sen jälkeen alkoi seitsemän nälkävuotta, niin kuin Joosef oli sanonut, ja tuli nälänhätä kaikkiiin maihin, mutta Egyptin maassa oli leipäviljaa kaikkialla. Mutta koko Egyptin maa näki nälkää, ja kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: "Menkää Joosefin luo ja tehkää, mitä hän

26.5.2013

käskee teidän tehdä." Kun nälkä ahdisti koko maata, avasi Joosef kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Mutta nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa. Kaikista maista tultiin Egyptiin Joosefin luo ostamaan viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

Jaakob lähettää poikansa Egyptiin ostamaan viljaa

Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, sanoi hän pojillensa: "Mitä epäröitte? Minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi." Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä. Mutta Benjaminia, Joosefin veljeä, Jaakob ei lähettänyt hänen veljiensä mukana, sillä hän pelkäsi, että Benjaminia kohtaisi jokin onnettomuus. Niin Israelin pojat tulivat muiden tulijain mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaanin maassa oli nälänhätä. Mutta Joosef oli vallanpitäjänä maassa; hän myi viljaa kaikelle maan kansalle.

Joosefin unet käyvät toteen

Niin Joosefin veljet tulivat ja kumartuivat hänen edessään kasvoilleen maahan. Joosef näki veljensä, ja hän tunsu heidät, mutta tekeytyi heille vieraaksi, puhutteli heitä ankarasti ja kysyi heiltä: "Mistä te tulette?" He vastasivat: "Kanaanin maasta tulemme, ostamaan elintarpeita." Joosef tunsu veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä. Silloin Joosef muisti unet, jotka hän oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: "Te olette vakoojia; olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin." He vastasivat hänelle: "Ei, herra; palvelijasi ovat tulleet ostamaan elintarpeita. Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä; palvelijasi eivät ole vakoojia." Mutta Joosef sanoi heille: "Ei ole niin, vaan te olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin." He vastasivat: "Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaanin maasta; nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole." Joosef sanoi heille: "Niin on, kuin olen teille puhunut: te olette vakoojia. Näin te tulette koeteltaviksi: niin totta kuin farao elää, te ette pääse täältä lähtemään, ellei nuorin veljenne tule tänne. Lähettäkää yksi joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta teidän muiden on jääminen tänne vangeiksi, että koeteltaisiin, oletteko puhuneet totta; muuten, niin totta kuin farao elää, te olette vakoojia." Joosef panetti heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi.

Mutta kolmantena päivänä Joosef sanoi heille: "Jos tahdotte elää, niin tehkää näin, sillä minä olen Jumalaa pelkääväinen: jos olette rehellisiä miehiä, niin jääköön yksi teistä, veljeksistä, vangiksi vankilaan, jossa teitä säilytettiin, mutta te muut menkää viemään kotiin viljaa perheittenne nälänhätään.

Tuokaa nuorin veljenne minun luokseni. Jos teidän puheenne siten todeksi vahvistuu, niin vältätte kuoleman."

Omatunto soimaa (kolkuttaa)

Heidän täytyi tehdä niin. Mutta he sanoivat toinen toisellensa: "Totisesti, me olemme syylliset sen tähden, mitä teimme veljellemme; sillä me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, emmekä kuulleet häntä. Sen tähden on meille tullut tämä tuska." Ruuben vastasi heille sanoen: "Enkö minä sanonut teille: 'Älkää tehkö pahoin nuorukaista vastaan!' Mutta te ette kuulleet minua; katsokaa, nyt kostetaan hänen verensä." Mutta he eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin kautta. Joosef kääntyi pois heistä ja itki. Sitten hän kääntyi taas heihin päin ja puhui heidän kanssaan. Hän otti heidän joukostaan Simeonin ja vangitutti hänet heidän nähtensä.

Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna jokaisen rahat takaisin hänen säkkiinsä sekä antaa heille evästä matkalle. Ja heille tehtiin niin. He säilyttivät viljansa aasien selkään ja lähtivät sieltä. Kun sitten eräs heistä yöpaikassa avasi säkkinsä syöttääkseen aasiansa, huomasi hän rahansa säkin suussa. Hän sanoi veljilleen: "Minulle on annettu rahani takaisin; katso, se on minun säkissäni." Silloin heidän sydämensä vavahti, ja he katsoivat säikähtäneinä toisiinsa sanoen: "Mitä Jumala on meille tehnyt?"

Veljet palaavat hakemaan Benjaminia

Tultuansa isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan he ilmoittivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut, ja sanoivat: "Mies, joka on sen maan valtiaana, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä, niin kuin olisimme olleet maata vakoilemassa. Mutta me sanoimme hänelle: 'Olemme rehellisiä miehiä emmekä mitään vakoojia; meitä on kaksitoista veljestä, saman isän poikia; yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt kotona isämme luona Kanaanin maassa.' Mutta mies, sen maan valtias, sanoi meille: 'Siitä minä saan tietää, oletteko rehellisiä miehiä: jättäkää yksi veljistänne minun luokseni; ottakaa sitten viljaa perheittenne nälänhätään. Menkää ja tuokaa nuorin veljenne luokseni, saadakseni tietää, ettette ole vakoojia, vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan teille veljenne takaisin, ja te saatte vapaasti liikkua maassa.'" Kun he sitten tyhjensivät säkkinsä, niin katso, kunkin rahakukkaron oli hänen säkissään; ja nähdessään rahakukkaronsa he sekä heidän isänsä peljästyivät. Jaakob sanoi heille: "Te teette minut lapsettomaksi; Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja Benjamininkin te tahdotte viedä minulta; kaikki tämä kohtaa minua." Ruuben vastasi isälleen sanoen: "Saat surmata minun

26.5.2013

molemmat poikani, jos en tuo häntä sinulle takaisin; anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin." Mutta Jaakob sanoi: "Ei minun poikani saa lähteä teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja hän on yksin jäljellä; jos onnettomuus kohtaa häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, niin te saatatte minun harmaat hapseni vaipumaan murheella tuonelaan."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Veljet sanoivat: "Totisesti, me olemme syylliset sen tähden, mitä teimme veljellemme." Me olemme syylliset siihen, mitä meidän veljemme, Jeesus, joutui kärsimään syyttömänä. Mutta Jeesus kärsi meidän puolestamme sen rangaistuksen, joka olisi meille kuulunut. Hän rakastaa meitä ja antaa meille anteeksi meidän pahat tekomme – sulasta armostaan.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

"Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka." Ps. 51: 8.

6. Lauluehdotus VK 216 Nyt vielä etehesi oi, Jeesus, polvistun. (UVK 309) tai

Pol - vis - tun sun ees - sä - si. Tun - nus - tan mun syn - ti - ni.
Pyy - dän hil - jaa: mi - nu - a ra - kas I - sä, ar - mah - da.

Polvistun sun eessäsi. Tunnustan mun syntini.
Pyydän hiljaa: minua rakas Isä, armahda.

Vastaas rikoin Isäni. Anna mulle anteeksi.
Pyydän hiljaa: minua rakas Isä, armahda.

Puhdas omatunto suo, niin ei paina syyni nuo.
Pyydän hiljaa: minua rakas Isä, armahda.

Anna mulle voimia, etten jälleen lankea.
Uskon: vuoksi/tähden Jeesuksen, olet mulle armoinen.

Sanat Eeva Voima, sävel suomalainen kansansävelmä

26.5.2013

